

Ed.

455. Breytingartillögur

[193. mál]

við frv. til laga um ráðstafanir til viðnáms gegn verðbólgu.

Frá 2. minni hl. fjárhags- og viðskiptanefndar (KJ).

1. Við 2. gr. Við greinina bætist:

Við 13. gr. laga nr. 10 29. mars 1961, um Seðlabanka Íslands, með áorðnum breytingum, komi eftirfarandi

Ákvæði til bráðabirgða.

Teknir verði upp nýir innlánsreikningar, er beri fulla verðtryggingu eftir lánskjaravísitölu og 1% ársvexti. Innstæður á reikningum þessum skulu því aðeins verðtryggðar að fullu að þær liggi óhreyfðar í fjóra mánuði í senn, en almennir sparisjóðsvextir greiðist á þann hluta innstæðunnar, sem hreyfður er.

Tekinn verði upp hjá innlánsstofnunum sérstakur útlánaflokkur — viðbótarlán til íbúðabygginga og íbúðakaupa — er beri fulla verðtryggingu eftir lánskjaravísitölu og lága ársvexti. Lán þessi skulu veitt til 13 ára og nemi helmingi þeirra lána er lánþegi á kost á frá Húsnaðisstofnun ríkisins.

Um framkvæmd þessa fer samkvæmt reglum, er bankastjórn Seðlabankans setur að höfðu samráði við stjórnir innlánastofnana.

2. Við 3. gr. Greinin orðist svo:

Við 2. mgr. 34. gr. laga nr. 51 9. júní 1980, um Húsnaðisstofnun ríkisins, bætist eftirfarandi:

Þó skal lánahlutfall ekki ákvarðast undir 35% af áætluðum byggingarkostnaði þeirrar staðalíbúðar, sem gildir sem viðmiðun fyrir hlutaðeigandi umsækjanda miðað við fjölskyldustærð.

3. Á eftir 4. gr. komi fimm nýjar greinar, sem verði 5., 6., 7., 8. og 9. gr. Greinarnar orðist svo:

a. (5. gr.) 3. og 4. málslíður 2. málsg. 30. gr. laga nr. 40 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt (sbr. 2. gr. laga nr. 20/1980) orðist svo:

Hjá öðrum mönnum en þeim, sem skattlagðir eru eftir reglum þeim sem gilda um hjón, sbr. 63. gr., skal frádráttur þessi aldrei nema lægri fjárhæð en 620 000 gkr. (6 200 nýkr.). Hjá einstæðum foreldrum skal þessi lágmarksfrádráttur vera 50% hærri.

b. (6. gr.) 68. gr. laga nr. 40 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt (sbr. 4. gr. laga nr. 20/1980) orðist svo:

Persónuafsláttur manna, sem um ræðir í 1. mgr. 67. gr., skal vera 593 000 gkr. (5 930 nýkr.).

Persónuafslætti skal fyrir hvern mann ráðstafað til greiðslu á eftirtöldum opinberum gjöldum, sem lögð eru á vegna tekjuársins, í þessari forgangsröð:

1. Reiknuðum skatti af tekjuskattsstofni manns skv. 1. mgr. 67. gr.
2. Sjúkratryggingagjaldi manns.
3. Eignarskatti manns.
4. Útsvari manns.

5. Þeim opinberu gjöldum, sem um ræðir í 1.—4. lið og lögð eru á maka manns, í þeirri forgangsröð er að ofan greinir, enda sé um að ræða persónuafslátt annars hjóna sem skattlagt er samkvæmt ákvæðum 63. gr.

Sá hluti persónuafsláttar, sem enn kann að vera óráðstafað, skal greiddur skattaðila, allt að 296 000 gkr. (2 960 nýkr.). Ekki skal þó greiða persónuafslátt til manna, sem eru innan 20 ára aldurs á tekjuárinu, né til þeirra manna, þar sem samanlagðar hreinar tekjur af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi og reiknuð laun skv. 2. mgr. 1. tl. A-liðs 7. gr. eru meira en nemur 10% af tekjuskattsstofni skv. 62. gr.

Sá hluti persónuafsláttar, sem ekki er ráðstafað skv. 2. eða 3. mgr., fellur niður.

c. (7. gr.) Við 110. gr. laga nr. 40 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt, bætist ný málsgrein er orðist svo:

Þar til álagning liggur fyrir skal greiða þeim gjaldendum, er hafa tvö börn eða fleiri á framfæri sínu og fengu útborgaðar barnabætur næstliðið ár, á hverjum gjalddaga tekjuskatts skv. 1. mgr. ákveðinn hundraðshluta af útborguðum barnabótum næstliðins árs. Skal hundraðshluti þessi vera hinn sami og ákveðinn er skv. 2. mgr. Þegar álagning liggur fyrir skulu fyrirfram-

útborgaðar barnabætur skv. þessari mgr. dregnar frá útborganlegum eftirstöðvum barnabóta skv. 69. gr. og mismunurinn greiddur framfæranda barns með jöfnum greiðslum á þeim gjalddögum skv. 1. mgr. sem eftir eru á árinu. Komi í ljós við álagningu að gjaldandi hafi fengið ofgreiddar barnabætur þegar í stað að endurgreiða hina ofgreiddu fjárhæð innheimtumanni ríkissjóðs. Ákvæði 1. mgr. 112. gr. gilda um endurgreiðslu á ofgreiddum barnabótum.

- d. (8. gr.) 121. gr. laga nr. 40 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt (sbr. 10 gr. laga nr. 20/1980) orðist svo:

Skýlt er að hækka eða lækka fjárhæðir, sem um ræðir í 2. tl. B-liðs, 1., 3. og 4. tl. C-liðs, 3. tl. D-liðs og 1. og 2. tl. E-liðs 1. mgr. 30. gr., 41. gr., 1. mgr. 67. gr., 68. gr., 69. gr. og 83. gr., í samræmi við skattvísitölu sem ákveðin skal í fjárlögum ár hvert, í fyrsta sinn í fjárlögum fyrir árið 1981.

- e. (9. gr.) Frá gildistöku 5., 6., 7. og 8. gr. í þessum lögum og þar til álagning liggur fyrir á árinu 1981 skulu gjaldendur á hverjum gjalddaga greiða 12% — tólf af hundraði — af þeim þinggjöldum er þeim bar að greiða árið 1980.

4. Við 5. gr., sem verður 10. gr. Við greinina bætist ný mgr. sem orðist svo:

Þrátt fyrir ákvæði þessarar greinar skulu bætur, sem greiddar eru af Tryggingastofnun ríkisins, hækka 1. mars n. k. eigi minna en í samræmi við vísitölu-ákvæði laga nr. 13 1979.

5. Við 7. gr., sem verður 12. gr. Greinin orðist svo:

Ríkisstjórninni er heimilt að fresta framkvæmdum þrátt fyrir ákvæði fjárlaga fyrir árið 1981 um allt að 100 000 þús. kr. (10 milljarða gkr.) og tekur þetta einnig til fjárlagaliða sem jafnframt eru ákveðnir með lögum en fjárlögum. Frestun framkvæmda er þó því aðeins heimil að samþykki fjárveitinganefndar sé jafnframt fengið.

6. Við 8. gr., sem verður 13. gr. 1. mgr. orðist svo:

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma ákvæði 5., 6., 7. og 8. gr. til framkvæmda við álagningu tekjuskatts og eignarskatts á árinu 1981 vegna tekna ársins 1980 og eigna í lok þess árs.